

- b) de matematiske formler, der er anvendt i manualen til at beskrive disse transaktioner
- c) de særlige kommandoer eller kombinationer af kommandoer, hvorved disse transaktioner kan påkaldes
- d) de valgmuligheder, som det første programs ophavsmand har givet for forskellige kommandoer
- e) de nøgleord og den syntaks, som det første program genkender
- f) de standarder, som det første programs ophavsmand har valgt at implementere, når brugeren ikke har specificeret en bestemt kommando eller valgmulighed
- g) det antal gentagelser, som det første program udfører under visse omstændigheder?
- 9) Skal artikel 2, litra a), fortolkes således, at det udgør en krænkelse af ophavsretten til manualen, hvis det andet programs ophavsmand gengiver eller i det væsentlige gengiver de nøgleord eller den syntaks, som det første program genkender, i en manual, der beskriver det andet program?

⁽¹⁾ EFT L 122, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst), EUT L 111, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 167, s. 10.

Appel iværksat den 26. august 2010 af Bell & Ross BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 18. juni 2010 i sag T-51/10, Bell & Ross mod KHIM

(Sag C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bell & Ross BV (ved avocat S. Guerlain)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og design) og Klockgrossisten i Norden AB

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse annulleres.
- Det fastslås, at annullationssøgsmålet, der er indgivet af appellanten mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (varemærker og design) (KHIM) (sag T-51/10), kan antages til realitetsbehandling, og følgelig hjemvises sagen til

Retten med henblik på realitetsbehandling af annullationssøgsmålet.

— KHIM tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostningerne ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort seks anbringender gældende til støtte for appellen.

Ved sit første anbringende har Bell & Ross påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse af artikel 111 i Rettens procesreglement, idet Retten traf afgørelse om, at det var åbenbart, at sagen måtte afvises, uden forinden at have hørt generaladvokaten.

Ved sit andet anbringende har appellanten anført, at Retten har tilsidesat procesreglementets artikel 43, stk. 1, idet den har truffet afgørelse om, at de undertegnede eksemplarer af stævningen, der er indgået til justitskontoret den 1. februar 2010, ikke var originaleksemplarer, og at alene det eksemplar, der blev indleveret den 5. februar 2010, dvs. efter fristens udløb, kunne anses for at være et originaleksemplar, uden dog at præcisere, hvordan originaleksemplarer kan skelnes fra kopier. Den førnævnte artikel præciserer ikke kravene til advokatens underskrift, der skal være påført det originale eksemplar af et proceskrift.

Ved sit tredje anbringende kritiserer Bell & Ross Retten for ikke i henhold til artikel 57, litra b), i de praktiske anvisninger til parterne og artikel 7, stk. 1, i instruksen til Rettens justitssekretær at have tilladt Bell & Ross at berigtige den formelle mangel, der blev lagt selskabet til last. I overensstemmelse med de nævnte tekster tilkommer det justitssekretæren at tildele sagsøgeren en frist for udbedringen af manglen.

Ved sit fjerde anbringende har Bell & Ross anført, at der foreligger en undskyldelig fejl, for så vidt som forvekslingen vedrørende identificeringen af originaleksemplaret skyldes ekstraordinære omstændigheder uden for appellans indflydelsessfære. Det betydelige antal kopier, som forudsætter inddragelse af en ekstern tjenesteyder, den fremragende kvalitet af prægningen på papir, der gør det umuligt at genkende original fra kopi, og anbringelsen af en underskrift på hver eneste af de eksemplarer, der indleveres til justitssekretariatet inden for fristen, udgør omstændigheder, der gør det muligt i den foreliggende sag at lægge til grund, at der foreligger en undskyldelig fejl.

Ved sit femte anbringende har appellanten gjort gældende, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder, der falder uden for det normale, og som den erhvervsdrivende ikke er skyld i, hvilket vidner om en hændelig begivenhed eller force majeure.

Endelig har Bell & Ross ved sit sjette og sidste anbringende anført, at Retten har tilsidesat proportionalitetsprincippet og princippet om berettiget forventning, dels idet der blev indgivet syv undertegnede eksemplarer og en kopi ved telefax til Rettens justitssekretariat, dels fordi de nævnte tekster forudsatte, at det var muligt at foretage berigtigelse af stævningen.